

Liefde is sterker dan de dood

(meditatie bij de Veertigdagentijd 2008 door Ghislaine)

Dit jaar sluit de Veertigdagentijd bijna naadloos aan bij het Kerstfeest. Op 2 februari vieren we als einde van de Kersttijd, veertig dagen na Kerstmis, Maria Lichtmis: de opdracht van de Heer in de tempel. En op 6 februari begint met Aswoensdag de Veertigdagentijd naar het Paasfeest toe. Zo wordt dit jaar ook in de kalendertijd het Kerstfeest met het Paasfeest verbonden. Het Kerstfeest, dat ons op 2e Kerstdag al het verhaal vertelt van Stefanus, die als eerste de marteldood sterft omwille van het Koninkrijk Gods. De door de engelen bezongen glorie van het Kerstfeest wordt meteen al nader gespecificeerd door het lijden: Kerstmis en Pasen horen wezenlijk bij elkaar, zijn niet los van elkaar te vieren.

Wat is het dan, dat die twee feesten zo naadloos aan elkaar verbindt?

Ik werd geraakt door een zin uit die prachtige eerste brief van Johannes die gedurende de Kersttijd gelezen wordt: “de mens zonder liefde is nog in het gebied van de dood”. En ik voelde dat het precies dáárom gaat: met Kerstmis vieren wij immers dat de Liefde concreet, zichtbaar en tastbaar in een Kind, op aarde is verschenen.

Johannes zegt ons in diezelfde brief: “God is Liefde”. En de Liefde die God is, is onsterfelijk, is eeuwig. Dat heeft dat Kind van Kerstmis, Jezus, ons laten zien, met Zijn leven en Zijn sterven. En Hij nodigt tot op de dag van vandaag ieder van ons uit om met Hem deelgenoot te worden aan die Liefde, die sterker is dan de dood. “Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven,” zegt Hij. Die weg komt op Golgotha met Pasen tot voltooiing, en wordt zo toegang tot het eeuwige Leven, in God die Liefde is...

Alles draait om de Liefde, om de Liefde die God is en om de Liefde van God voor Zijn Zoon, en in navolging van Hem voor ieder van ons: als wij in dié Liefde zijn, zullen wij (zoals wij het ook uitzingen in een lied) “sterven om te Léven”: iedere dag van ons aardse leven zal dan in het teken staan van die vòlle maat van Liéfde die Hij ons heeft voorgeleefd. En met dat ‘sterven’ zal er ook iets van de glorie van het Kerstfeest èn het Paasfeest, dat geboortefeest tot eeuwig Leven, in ons gaan jubelen en zullen wij Paulus voorzichtig na durven gaan zeggen “dat het lijden niet opweegt tegen de heerlijkheid”. En wij zullen aan den lijve kunnen ervaren dat wij dán pas ècht ‘tot Léven’ zijn gekomen, en dat dat een Leven is dat niet zal eindigen bij onze dood. Ja, dan sluit dat zinnetje uit de eerste brief van Johannes daar naadloos bij aan: “de mens zonder liefde is nog in het gebied van de dood”. Even verder in zijn brief zegt Johannes het nog eens expliciet: “En dit is de zin van het getuigenis: God heeft ons eeuwig leven gegeven in zijn Zoon”.

Wellicht mogen wij het “memento mori = mens, gedenk te sterven” dat wij op Aswoensdag krijgen aangezegd, wel in die diépe Liefdebetekenis verstaan: mens, gedenk te sterven *om te Léven!*